

Такива бѣха главнитѣ разпореждания, взети до прѣминаването Дунава отъ руситѣ, ако само това може да се нарече разпореждания.

Дунавъ, който е едно грандиозно прѣпятствие-завѣса, прѣчеше да се наблюдава онова, което се вършеше на отвѣдния брѣгъ въ Румжния; но руситѣ, съ помощта на българитѣ, които прѣминаваха рѣката съ лодки, имаха за насъ постоянно добри свѣдѣния. Благодарение на това, тѣ отлично знаеха, че сердаря нѣма желание да напусне своето орлово гнѣздо, и дѣятелно се приготвяваха да прѣхвърлятъ генерала Гурко задъ балкана за да всели смущение и страхъ въ Южна България.

Турскиятъ генераленъ-щабъ не искаше да прибѣгне нито къмъ едно отъ срѣдствата за събиране свѣдѣния за противника, тогава когато неприятелтъ ежедневно разузнаваше за насъ. А между това, ние все имахме нѣщо по-хубавичко отъ колкото българскитѣ лодки; ние имахме цѣла флотилия отъ монитори, съ помощта на които бихме могли не само да рекогносцираме на противоположния брѣгъ, а и да попрѣчимъ на българитѣ да минаватъ отвѣдъ Дунава. Но отъ този могъщественъ съюзникъ ние не извлѣкохме никаква полза, а нашитѣ монитори спокойно чакаха до като най-послѣ рускитѣ смѣлчаци-офицери, качени въ нищо и никакви барки, се появиха за да ги хвърлятъ на въздуха!

Тѣзи броненосци би могли да играятъ тройка роль:

1. Тази, за която по-горѣ ние вече упоменахме, — до прѣминаването на руситѣ прѣзъ Дунава;
2. Тѣ можаха да бждатъ използувани прѣзъ врѣме на самата переправа;
3. Слѣдъ переправата, тѣ можаха да бждатъ разположени нейдѣ на удобно мѣсто по-горѣ отъ Сви-